

Finansinspektionens direktionens beslut om buffertkravet för andra systemviktiga kreditinstitut

Finansinspektionens direktion fattade i enlighet med 10 kap. 8 § i kreditinstitutslagen beslut om andra systemviktiga kreditinstitut (O-SII) och om deras buffertkrav som ska tillgodoses med konsoliderat kärnprimärkapital så att O-SII-kreditinstituten och buffertkraven för dem förblir oförändrade.

- Nordea Bank Abp 2,5 %
- OP Pohjola 1,5 %
- Kommunfinans Abp 0,5 %

Till detta beslut fogas Finansinspektionens principer för identifiering av andra systemviktiga kreditinstitut (O-SII) och för ställande av buffertkrav.

Finansinspektionens direktion fattade beslut i ärendet den 25.5.2026, varefter beslutet meddelades den Europeiska systemriskkommittén (ESRB) i enlighet med artiklarna 131 och 133 i direktivet om kreditinstitut, en månad innan beslutet offentliggjordes.

Med andra systemviktiga kreditinstitut avses enligt 10 kap. 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen andra än globalt systemviktiga kreditinstitut vars balansomslutning uppgår till minst en miljard euro och vars fallissemang skulle äventyra stabiliteten på Finlands eller någon annan EU-stats finansmarknad.

Enligt 5 mom. i lagrummet ska Finansinspektionen dela in kreditinstituten i kategorier enligt buffertkravet på följande grunder:

1. kreditinstitutets storlek mätt med totalbeloppet av dess exponeringar, balansomslutningen eller den konsoliderade balansomslutningen,
2. kreditinstitutets och de företags exponeringar mot andra kreditinstitut och fordringar på andra kreditinstitut, vilka omfattas av samma grupp-baserade tillsyn, samt deras övriga direkta förbindelser med det finansiella systemet,
3. huruvida de kritiska funktioner kan ersättas som hänför sig till kreditinstitutet och företag, vilka omfattas av samma grupp-baserade tillsyn, efter att företaget inte längre har förutsättningar att fortsätta med sin verksamhet,
4. omfattningen av kreditinstitutets och de företags gränsöverskridande verksamhet, vilka omfattas av samma grupp-baserade tillsyn samt verksamhetens betydelse i Finland och EES.

Enligt 8 mom. i lagrummet ska Finansinspektionen årligen justera buffertkravet för varje enskilt kreditinstitut.

Efter granskning och beräknat enligt O-SII-poängen vid slutet av 2025 klassificeras liksom under tidigare år Nordea Bank Abp (O-SII-buffertkravet 2,5 %), OP Pohjola (1,5 %) och Kommunfinans Abp (0,5 %) som O-SII-kreditinstitut,

och O-SII-buffertkraven för alla tre kreditinstitut lämnas kvar på den nuvarande nivån. De finländska O-SII-kreditinstitutens systemviktighet har inte förändrats i någon betydande grad under året, varför en ändring av buffertkraven inte är motiverad.

I klassificeringen har Finansinspektionen utnyttjat i) kvantitativa klassificeringsmetoder, ii) andra faktorer som påverkar bedömningen av delområden av systemviktighet enligt kreditinstitutslagen och EU:s kreditinstitutdirektiv (CRD), iii) Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för bedömning av O-SII-institut och iv) miniminivåerna av O-SII-kravet enligt Europeiska centralbankens (ECB) kompletterade s.k. golvmetodologi.¹ ECB kan tillämpa dessa nivåer om O-SII-kravet enligt det nationella kravet är lägre än de golvnivåer som beräknats av ECB.² Detaljerade uträkningar inklusive klassificeringar och motiveringar framgår av bilagan ”Principer för identifiering av nationellt systemviktiga kreditinstitut (O-SII) och för ställande av buffertkrav”.

Den finländska banksektorns koncentration ligger över genomsnittet, vilket tillsammans med de betydande kreditinstitutens relativa storlek i förhållande till hela ekonomin förespråkar en tillämpning av O-SII-buffertkrav som är högre än miniminivåerna enligt ECB:s golvmetodologier. Finansinspektionen beräknar buffertkraven för O-SII-kreditinstituten enligt två alternativa klassificeringsmetoder, där O-SII-kreditinstituten indelas i sju olika kategorier enligt institutets bedömda systemviktighet.

I sin reviderade, s.k. kompletterade golvmetodologi bedömer ECB kreditinstitutens systemviktighet också för bankunionen som helhet. För majoriteten av O-SII-instituten inom bankunionen, inkl. de finländska instituten, är de O-SII-krav som ställts på nationella grunder och de miniminivåer som ECB beräknat för dem högre än miniminivåerna enligt ECB:s beräkningar av systemviktigheten för bankunionen som helhet.

Vid kalibrering av O-SII-kraven är det motiverat att utöver kvantifierbara indikatorer även beakta kompletterande kvalitativa faktorer. Vid bedömningen av kreditinstitutens systemviktighet och därmed kalibreringen av O-SII-kraven är det även skäl att i enlighet med artikel 131.3 i EU:s kreditinstitutdirektiv (CRD) beakta kreditinstitutets betydelse för EU:s ekonomi som helhet, vilket de kvantifierbara klassificeringsmetoderna inte beaktar. De starkare tillsyns- och resolutionsverktygen tack vare bankunionen i förening med myndighetssamarbetet minskar i någon mån sannolikheten för fallissemang och problem i systemviktiga banker inom bankunionen samt samhällskostnaderna av dem. Den gemensamma banktillsynen syftar i likhet

---

¹ EBA:s riktlinjer om kriterier för fastställande av förutsättningar för tillämpning av artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU (CRD) för bedömning av andra systemviktiga institut (O-SII) och [Governing Council statement on macroprudential policies](#)

² Artikel 5 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

med O-SII-kraven till att minska sannolikheten för fallissemang för systemviktiga institut, medan resolutionskraven och resolutionsåtgärderna primärt är avsedda att minska samhällskostnaderna av fallissemang genom att säkerställa kontinuiteten i kritiska funktioner, minska konsekvenserna av problemsituationer för den finansiella stabiliteten och motverka eventuella behov att använda offentliga medel.

Enligt Finansinspektionens bedömning kan ett välfungerande resolutionsramverk minska behovet av O-SII-krav. God resolutionsberedskap i kreditinstituten och myndigheternas krishanteringsförmåga utgör grunden för ett välfungerande ramverk. Finansinspektionen har i sina tidigare beslut om O-SII-krav tagit hänsyn till resolutionsramverket som ett kvalitetskriterium. Även i G-SII-metodologin och sedermera i ECB:s O-SII-golvmetodologi har konstaterats att det gemensamma bankregelverket, den gemensamma banktillsynen och den gemensamma resolutionen av banker minskar de risker som är förenade med systemviktighet. Enligt Finansinspektionens bedömning är det fortfarande motiverat att beakta dessa riskreducerande och även internationellt erkända faktorer som ett kvalitetskriterium vid kalibreringen av O-SII-kraven, även om de riskreducerande effekterna bör bedömas med försiktighet.

Enligt Finansinspektionens bedömning medför den nationella O-SII-bufferten inte i sin nuvarande form inte några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad. I sin notifikation till ECB av den 8.5.2026 och till Europeiska systemrisknämnden definierar Finansinspektionen i enlighet med detta beslut varför inspektionen anser att O-SII-bufferten sannolikt är effektiv och rätt avvägd för att minska den aktuella systemrisken och bedömer de sannolika konsekvenserna av O-SII-bufferten för den inre marknaden på basis av tillgänglig information. ECB har inte motsatt sig Finansinspektionens planerade tillämpning av O-SII-buffertkravet. Finansinspektionen anser att de gränsöverskridande effekterna är begränsade. För de finländska kreditinstitut som bedriver verksamhet på den nordiska marknaden innebär tillämpningen av O-SII-buffertkraven att deras verksamhetsförutsättningar blir mer enhetliga med de övriga nordiska O-SII-kreditinstitutens. Finansinspektionen anser likaså att riskerna för utnyttjande av luckor i regleringen är små sett både ur det nationella och det internationella perspektivet.

Svar på hörande enligt 34 § i förvaltningslagen Innan ärendet avgjordes gavs O-SII-kreditinstituten den 20 april 2026 i enlighet med 34 § i förvaltningslagen (434/2003) tillfälle att yttra sig i ärendet och avge sin förklaring med anledning av sådana yrkanden och sådan utredning som kan inverka på hur ärendet kommer att avgöras. Finansinspektionen har mottagit skriftliga svar av OP Pohjola och Nordea Bank Abp inom den utsatta tidsfristen (8.5.2026).

I sitt svar ber OP Pohjola att Finansinspektionen tar hänsyn till det systemriskbuffertkrav som ställts för OP Pohjola enligt 10 kap. 4 a § i kreditinstitutslagen, när Finansinspektionen ställer banken buffertkrav för andra systemviktiga institut enligt 10 kap. 8 § i kreditinstitutslagen. Enligt 10 kap. 4 b § i kreditinstitutslagen kan ett systemriskbuffertkrav ställas om de risker som det täcker inte redan är täckta med andra buffertkrav. Enligt OP Pohjolas uppfattning har överlappningarna mellan grunderna för de olika buffertkraven inte analyserats tillräckligt i beslutsutkastet.

Nordea Bank Abp konstaterar i sitt svar att banken anser att nivån av både Nordea Bank Abp:s O-SII-buffertkrav och bankens kombinerade buffertkrav (combined buffer requirement, CBR) är för hög i proportion till kreditinstitutets riskprofil. Nordea Bank Abp anser vidare att bankens O-SII-buffertkrav på 2,5 % är för högt med beaktande av övriga makrotillsynskrav som ställts för banken på basis av kreditinstitutets storlek och att det inte ligger i linje med motsvarande krav för andra europeiska kreditinstitut. Större hänsyn till bankunionen som helhet skulle också förutsätta en sänkning av Finansinspektionens buffertkrav.

Nordea Bank Abp konstaterar vidare att nivån av Finansinspektionens planerade O-SII-buffertkrav avviker från nivån baserad på ECB:s s.k. nya golvmetodologi. Den O-SII-metodologi som Finansinspektionen tillämpar leder till högre O-SII-buffertkrav än ECB:s metodologi och snedvrider konkurrensen på marknaden och försvårar de finländska kreditinstitutens verksamhet. Banken framhåller att Nordea Bank Abp:s decentraliserade verksamhet i Norden och den låga volatiliteten i rörelseresultatet tack vare den förespråkar lägre kapitalkrav.

Sedan de ändringar i kreditinstitutsdirektivet (CRD V) som ledde till en separat tillämpning av O-SII-buffertkravet och systemriskbuffertkravet, har många andra EU-medlemsstater enligt Nordea Bank Abp:s uppfattning sänkt sina buffertkrav. Nordea Bank Abp uppmanar Finansinspektionen att agera på samma sätt och konstaterar att banken för tillfället omfattas av systemriskbuffertkraven i Finland, Norge och Danmark och att nivån på dess O-SII-buffertkrav är högre än buffertkraven för vissa globalt systemviktiga kreditinstitut.

I sitt svar konstaterar Nordea Bank Abp också att vissa risker som ingår i beslutet om ställande av systemriskbuffertkravet är de samma som de risker som ingår i motiveringarna till det nu planerade beslutet om O-SII-buffertkravet. Enligt Nordea Bank Abp:s uppfattning baseras systemriskbuffertkravet i Finland på kreditinstitutssektorns storlek och de inbördes kopplingarna mellan kreditinstituten. Finansinspektionen har enligt Nordea Bank Abp också konstaterat att målnivån för det kombinerade buffertkravet för hela den inhemska kreditinstitutssektorn är 6–7 %, vilket antyder att vilket buffertkrav som helst kan ersätta ett annat krav. Enligt Nordea Bank Abp:s

29.6.2026

FIVA/2026/566

Offentligt

uppfattning vittnar detta om en sådan överlappning av riskerna vid tillämpning av buffertkraven som strider mot EU-regelverket om buffertkrav.

Motiveringarna till det systemriskbuffertkrav som ställts av den norska myndigheten upptar enligt Nordea Abp:s uppfattning sådana risker som överlappar med det nu planerade O-SII-buffertkravet och som Finansinspektionen bör ta hänsyn till när O-SII-buffertkravet ställs, för att undvika att beslutet strider mot EU-regelverket. Nordea Bank Abp konstaterar också allmänt att Finansinspektionens omfattande prövningsrätt innebär att den i sitt beslut om buffertkraven bör ta hänsyn till alla eventuella överlappningar mellan buffertkraven. Eftersom de kvantitativa metoder som Finansinspektionen tillämpar vid ställande av O-SII-buffertkrav leder till buffertkrav som är högre än buffertkraven i andra länder, bör Finansinspektionen revidera sina beräkningsmetoder och sänka nivån för Nordea Bank Abp:s O-SII-buffertkrav.

Finansinspektionens bedömning av svaren Med anledning av det som presenterats ovan konstaterar Finansinspektionen att grunderna för det systemriskbuffertkrav som ställdes den 26 juni 2025 inte överlappar med grunderna för de planerade O-SII-buffertkraven, utan syftet med systemriskbuffertkravet är att förhindra eller minska sådana makrostabilitetsrisker eller systemrisker som inte täcks av kapitalkravsförordningen eller artikel 130 (kontracykliskt buffertkrav) och artikel 131 (O-SII-buffertkrav) i kreditinstitutsdirektivet. Beslut om systemriskbuffertkravet ska fattas minst vart annat år, medan O-SII-buffertkraven ska ses över varje år. Enligt artikel 133.8 i kreditinstitutsdirektivet får en systemriskbuffert inte ställas för att täcka sådana risker som har täckts med O-SII-buffertkravet. Enligt 10 kap. 4 c § 6 mom. i kreditinstitutslagen får ett systemriskbuffertkrav inte fastställas för att täcka en risk som ska täckas enligt någon annan bestämmelse i det aktuella kapitlet. Av finansministeriets förordning (19.5.2021/409) om systemriskbuffertkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag framgår de indikatorer som ligger till grund för fastställande av systemriskbuffertkravet. Nivån på kravet har fastställts på basis av stresstester på det sätt som framgår av beslutet. O-SII-buffertkravet ställs däremot separat med stöd av de grunder som anges i artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet och 10 kap. 8 § i kreditinstitutslagen.

Finansinspektionen tillämpar det nationella O-SII-buffertkravet i enlighet med 10 kap. 8 § i kreditinstitutslagen med beaktande av bestämmelserna i artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet. I klassificeringen har Finansinspektionen utnyttjat i) kvantitativa klassificeringsmetoder, ii) andra faktorer som påverkar bedömningen av delområden av systemviktighet enligt kreditinstitutslagen och EU:s kreditinstitutsdirektiv (CRD), iii) Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer för bedömning av O-SII-institut och iv) miniminivåerna av O-SII-kravet enligt Europeiska centralbankens (ECB) kompletterade s.k. golvmetodologi med beaktande av villkoren i EU-regelverk och nationell

lagstiftning samt EBA:s riktlinjer för bland annat kvantitativa och kvalitativa bedömningar.

Den finländska banksektorns koncentration ligger över genomsnittet, vilket tillsammans med de betydande kreditinstitutens relativa storlek i förhållande till hela ekonomin förespråkar en tillämpning av O-SII-buffertkrav som är högre än miniminivåerna enligt ECB:s golvmetodologier. EU:s bankunion är alltså ofullständig, då den gemensamma insättningsgarantin fortfarande saknas. För majoriteten av O-SII-instituten inom bankunionen, inkl. de finländska instituten, är de O-SII-krav som ställts på nationella grunder och de miniminivåer som ECB beräknat för dem högre än miniminivåerna enligt ECB:s beräkningar av systemviktigheten för bankunionen som helhet. Enligt Finansinspektionens bedömning medför den nationella O-SII-bufferten inte några sådana proportionella negativa effekter för hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad. Nordea Bank Abp:s verksamhet är koncentrerad till de nordiska länderna, där nivån på kreditinstitutens buffertkrav är något högre än i det övriga EES-området.

Enligt Finansinspektionens bedömning föreligger det inga sådana överlappningar mellan de risker som ingår i motiveringarna till det nationella O-SII-buffertkravet och i beslutet om det nationella systemriskbuffertkravet som strider mot EU-regelverk eller annan lagstiftning på det sätt som anges här ovan samt i Finansinspektionens beslut om systemriskbuffertkravet av den 26 juni 2025. Att Finansinspektionen har konstaterat att målnivån för det kombinerade buffertkravet för hela den inhemska kreditinstitutssektorn är 6–7 % antyder inte att vilket buffertkrav som helst skulle kunna ersätta ett annat krav. Behovet av det kombinerade buffertkravet bedöms på basis av stresstester endast för att kalibrera systemriskbuffertkravet (residual) i förhållande till andra buffertkrav. Systemrisker som härrör från ett enskilt kreditinstituts systemviktighet och som täcks av O-SII-buffertkravet omfattas inte av stresstestet och påverkar således inte kalibreringen av systemriskbufferten.

Finansinspektionen anser vidare att det i fråga om de risker som nämns i motiveringarna till det nationella O-SII-buffertkravet och de norska (och danska) systemriskbuffertkraven inte föreligger en sådan överlappning av väsentlig betydelse som enligt Finansinspektionens uppfattning skulle påverka ställande av O-SII-buffertkraven i Finland och som strider mot EU-regelverk eller annan lagstiftning.